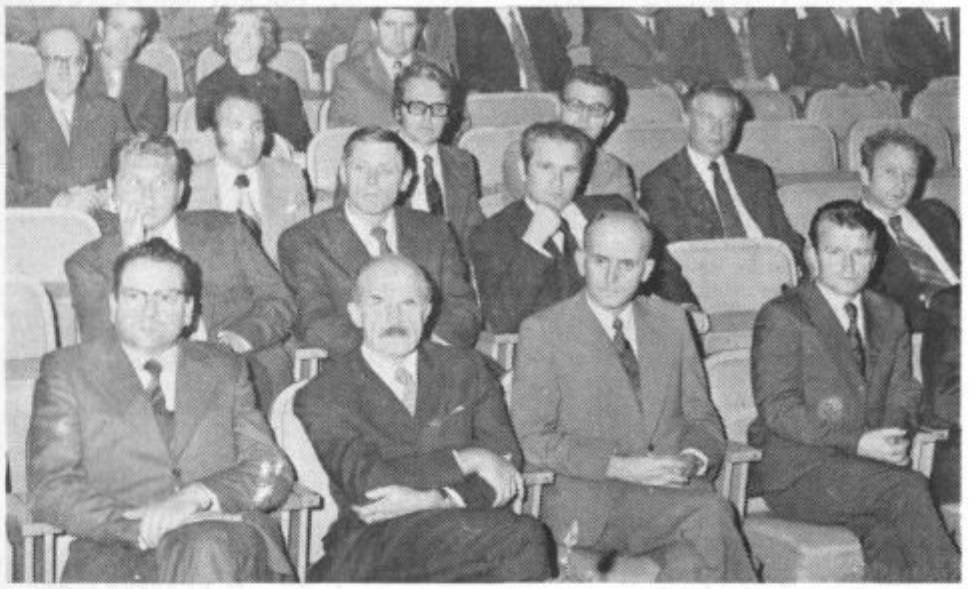

NE naš čas

VEC PRIREDITEV — Občani velenjske občine so tudi letos slavili občinski praznik v spomin na dogodke, ko so borci I. štajerskega bataljona v noči od 7. na 8. oktober 1941 napadli Soštanj in ga osvobodili. Slovesnosti se je udeležila tudi delegacija iz pobratene srbske občine Vrnjačka Banja.

12. oktober 1973 • Leto IX., št. 29 (199) • Cena 1 dinar • Poština plačana v gotovini

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK Ljuban Naraks

PRAZNIK OBČINE VELENJE

Napad je v dolini doživel veliko ponovitev

V velenjski občini so tudi letos slovesno proslavili občinski praznik in se dostojno poklonili spominu na veliki 8. oktober 1941, dan, ko so borci treh partizanskih čet I. štajerskega bataljona napadli mesto Soštanj in ga za nekaj ur osvobodili. Povsod, kjerkoli so ta dan počastili, je bilo praznično vzdušje.

• MALČKI DOBILI NOV VRTEC

Slavje občinskega praznika se je začelo v četrtek z otvoritvijo novega vrta v Velenju. V novem vrtcu bo našlo zatočišče 140 predšolskih otrok in 20 dojenčkov. V njem je osem oddelkov, šest za predšolske otroke in dva za dojenčke. Poleg teh pa ima vrtec še oddelke celoletne male šole in mešani oddelki. Z otvoritvijo novega vrta, za katerega sta tovarna Gorenje prispevala 3 milijone dinarjev in sklad za gospodarske naložbe milijon 500 tisoč dinarjev, bo zdaj zajetih v varstvo in vzgojo trideset odstotkov vseh predšolskih otrok iz Velenja in bližnje okolice.

Predsednica sveta delovne skupnosti vzgojnovarstvenega zavoda Velenje Marija Kuzma je na otvoritvi med drugim povedala: »Za vse nas, ki vzgajamo, je

današnji dan poseben dan. Otvarjamo nov prepotreben zavod, ki je namenjen našim najmlajšim. Dvajsetim dojenčkom in 140 predšolskim otrokom bo to drugi

dom, bo možnost, da v času, ko starši odhitimo na svoja delovna mesta, dopolnijo svojo igro, najdejo tu svoje prijatelje, sproščajo svojo energijo ter se vzgajajo. Z novim objektom pa v Velenju še ne bomo rešili problema varstva predšolskih otrok. Ob zavodu, ki ga otvarjamo, bi rabili danes še en zavod z enako zmogljivostjo, če bi hoteli kriti sedanje potrebe vzgoje in varstva in vsaj delno upoštevati pedagoške normative.« Na otvoritveni svečanosti so v krajšem sporedu nastopili malčki iz

DALJE na 3. strani

Velenjske mamice, očetje in otroci so se zbrali na otvoritveni svečanosti

ODLOČITEV - NOV ZDRAVSTVENI DOM?

Ze v eni izmed prejšnjih števil smo pisali, da so bile v zadnjem času v Soštanju in Velenju zelo živahne pa tudi kritične razprave o tem, kako naj bi Soštanj z okolico čimprej dobil prepotreben boljši ali novi zdravstveni dom.

Na sestanku so v glavnem razpravljali o dveh predlogih: da bi zdravstveni delavci v Soštanju dobili nove prostore v nekdanjem občinskem poslopju v Soštanju, ki bi ga morali v ta namen obnoviti ali pa naj bi v mestu zgradili nov zdravstveni dom. Na zadnjem sestanku, ki ga je sklicala krajevna skupnost, so ugotovili, da je prva možnost praktično neizvedljiva.

V nekdanji občinski zgradbi ima svoje prostore 14 podjetij in ustanov, ki bi se morala v primeru obnove zgradbe izseliti. Vendar kam? Ker podjetja nimajo na voljo drugih prostorov, bi si morala sezidati nove. V tem primeru bi bilo treba najprej zagoto-

viti in zbrati denar, presečila pa bi se lahko šele potem, ko bi bili prostori zgrajeni. To pa verjetno ne bi bilo tako kmalu in Soštanjčani bi se še leto, dve ali morda tudi več zdravili v neustreznih prostorih. Ob tem je treba poudariti še to, da imajo podjetja sklenjene večletne pogodbe o najemu prostorov, zato si glede tega niso nikoli (razumljivo) delala problemov.

Po skrbnem pretehtanju obeh možnosti so predstavniki krajevne skupnosti in soštanjskih podjetij ter savinjsko-šaleškega zdravstvenega doma sprejeli sklep, da je edini izhod v zgraditvi novega zdravstvenega doma, saj bodo tako prej prišli do boljših prostorov kot pa z adaptacijo upravnega poslopja. Menili so tudi, da stroški gradnje novega doma ne bi bili veliko večji kot pa bi znašala obnova nekdanje občinske zgradbe (denar v ta namen je že zagotovljen) ter graditev novih prostorov za podjetja ob morebitni izselitvi.

K nakupu vabi nova sodobna blagovnica

100 nagrad
kupcem

POPUST PRI PRODAJI GOSPODINJSKIH
STROJEV, KOLES IN MOTORJEV

STANDARD V VELENJU

Zadnje dni po svetu

• PROTEST OB GOVORU PORTUGALSKEGA PREDSTAVNIKA — V New Yorku se nadaljuje zasedanje generalne skupščine združenih narodov. Ko je na govorniški oder stopil portugalski zunanji minister in zagovarjal kolonialno vojno svoje države v Afriki, je več kot 70 držav vstalo in zapustilo dvorano. Dvorano so zapustile delegacije vseh afriških držav, razen Svazija in Malavija, delegacije nevrščenih in socialističnih držav ter Skandinavije.

• NE UBIJTE CORVALANA — Predsednik desetih evropskih parlamentov so od čilske vojaške hunte zahtevali, naj ne usmrti generalnega sekretarja KP Čile Luisa Corvalana. Obsojili so ga zaradi »izdaje domovine«.

• STOPH PREDSEDNIK DRŽAVNEGA SVETA — Ljudska

skupščina Nemške demokratične republike je izvolila za predsednika državnega sveta 56-letnega Williija Stopha, dosedanjega predsednika ministrskega sveta. Tako je Stoph nasledil Walterja Ulbrichta, ki je umrl v avgustu.

• OBVEZNA REKRUTACIJA V PNOM PENHU — Sef kamboške vlade Lon Nol je zagrozil, da bo rekrutiral starejše od 25 let, če se bodo mladi še naprej izogibali vojaški obveznosti. Svoj sklep je utemeljil s tem, da morajo vsi državljani med 18. in 35. letom starosti nekaj časa prebiti v vojaški službi. Obvezno rekrutacijo je vlada v Pnom Penhu uvedla pred tremi meseci prvič, odkar je marca pred leti izbruhnila vojna. Medtem so nekatere agencije sporočile, da so južni položaji Nolovih enot, ki branijo obkoljeni Pnom Penh, nevarno ogroženi.

...in domovini

• TITO PRELOŽIL OBISK — Predsednik SFRJ Josip Broz Tito in danska kraljica Margareta II. sta se sporazumela, da se zaradi zelo resnega položaja, ki je nastal zaradi razvoja dogodkov na Bližnjem vzhodu, odloži uradni obisk tovariša Tita na Danskem. Predsednik Tito je nameraval obiskati to Skandinavsko državo od 8. do 10. oktobra.

Ob najnovejši izraelski agresiji na Bližnjem vzhodu je zvezni izvršni svet izrekel zaskrbljenost vlade in narodov Jugoslavije. Jugoslovanska vlada najodločneje obsoja izraelsko agresijo in odločno ter vsestransko podpira pravični boj arabskih držav proti Izraelu za osvoboditev zasedenih ozemelj v skladu s sklepi vrhunske konference nevrščenih v Alžiru.

Zvezna konferenca SZDL pa je v zvezi z zadnjim razpletom dogodkov na Bližnjem vzhodu odločno obsodila imperialistično osvajalno politiko Izraela ter izraža razpoloženje delovnih ljudi in občanov socialistične Jugoslavije. Z vsemi silami podpira pravičen in zakonit boj egiptovskega in sirskega ljudstva za osvoboditev arabskega ozemlja, ki ga je Izrael zasedel med junijsko vojno 1967. Ob enem je zvezna konferenca v sporočilu poudarila, da sta takojšnja in brez pogoja izraelska izselitve z zasedenega arabskega ozemlja in priznanje zakonitih pravic palestinskega ljudstva glavna pogoja za pravično rešitev krize in dolgoročno urejanje razmer na tem koncu sveta — da bi zagotovili trajen

mir, varnost in svobodni razvoj vseh narodov tega območja.

• MEJNIK V REVOLUCIJI — Ob 30-letnici zbora odposlancev slovenskega naroda v Kočevju je bila v Ljubljani slovesna seja splošnega zbora skupščine socialistične republike Slovenije. Udeležili so se poslanci vseh zborov slovenske skupščine, člani slovenskega narodnoosvobodilnega odbora, izvoljeni pred 30 leti v Kočevju, delegacije družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine Kočevje ter drugi. O pomenu zbora je govoril predsednik RK SZDL Mitja Ribičič.

V nedeljo pa je bila v Kočevju osrednja proslava Zbora odposlancev slovenskega naroda, ki se je udeležilo več tisoč aktivistov, borcev in mladincev iz vse Slovenije, udeleženci sedanjih štirih pohodov po poteh AVNOJ in mladinskih delovnih brigad ter prebivalcev Kočevja in okoliških krajev. Slovesnost so posvetili tudi 30-letnici I. kongresa Zveze slovenske mladine in ustanovitve 9. slovenske narodnoosvobodilne udarne brigade. Na zboru sta govorila dr. Marijan zvezne skupščine in Ljubrecelj, podpredsednik bo Jasnič, predsednik republiške konference ZMS.

• OSTER PROTEST IZVRŠNEGA BIROJA — Izvršni biro predstava ZKJ je z ogorčenjem sprejel vest, da so zaprli generalnega sekretarja KP Čila Luisa Corvalona, uglednega borca za pravice delavskega razreda in čilskega ljudstva. Izvršni biro je na seji izrazil oster protest ZKJ in vseh naših delovnih ljudi. Ob enem je znova izrazil solidarnost z bojem vseh naprednih sil in demokratičnih sil v Čilu.

OBCANI VELENJSKE OBCINE SO PRAZNOVALI — Na naših posnetkih — od zgoraj navzdol so: slavnostni govornik podpredsednik Avgust Jeriba in predsedstvo, ki je vodilo sejo občinskega splošnega zbora, udeleženci komemoracije v Soštanju, Ida Knez iz Gorenja, ki je odvezala trak pred vrati novega vrta, ravnatelj Matjaž Natek ter učenka Irena Blažič — oba sta spregovorila na otvoritvi telovadnice solidarnosti.

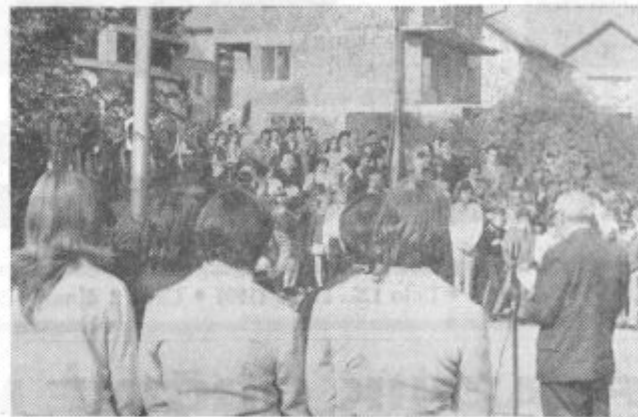
Praznik v sliki

Občina Velenje v likovni upodobitvi

Ob prazniku občine Velenje, so v velenjski knjižnici v petek, 5. oktobra otvorili razstavo občine Velenje v likovni upodobitvi. Razstavljeni dela so zanimiva tem bolj, ker se javnosti niso bila prikazana. Slike so zasebna last velenjskih občanov, kar je zelo pohvalno in dokaz precejšnje likovne izobraženosti ljudi. Na razstavi so predstavljena dela 15 slikarjev in tri skulpture znanega soštanjskega kiparja Ivana Napotnika. Med tehnikami prevladuje olje in akvarel ter gvaš in pastelna tehnika. Akademski slikar Alojž Zavolovšek je zastopan s petimi slikami, tri v oljni tehniki in dve v akvarelu, akademska sli-

karja Omerza in Daniel Fugger z dvema oljema ter akademska slikarka Dora Plestenjak z enim gvašem in enim pastelom. Med slikarji — samouki zasledimo: Miša Skornška, ki se predstavlja s tremi slikami v oljni tehniki, Jožeta Svetina in Aristida Zornika, vsak z enim akvarelom, Mirka Babnika, Franja Modrijana, Sadarja pa vsak z dvema slikama v oljni tehniki ter Vončina, Segula z oljem, Marjan Vodusek s tremi akvareli in Vlado Valenčak z dvema. Portret Ivana Roka Biba, je po fotografiji izdelal Dušan Premrl.

Posebni eksponat na razstavi je diploma Ivanu Napotniku — častnemu občanu občine Soštanj, ki je originalno delo Maksima Gasparija.

Vinko Šmajc je otvoril zanimivo razstavo v knjižnici

Letalski miting v Lajšah

Saleški aero klub je ob občinskem prazniku pripravil na letališču v Lajšah letalski miting. Svoje veščine so pokazali jadralci, športni letalci in padalci.

RAZSTAVA MOJSTRA FOTOGRAFIJE

V avli SREDNJE TEHNIŠKE RUDARSKE ŠOLE v Velenju je bila razstava umetniške fotografije Toneta Marčana iz Kranja.

Foto krožek na omenjeni šoli, ki je organiziral to razstavo, je s tem prav gotovo izpopolnil in obogatil program svojega dela.

Obiskovalcu je bilo na ogled 40 fotografij. Tone Marčan je z njimi prikazal izseke iz človekovega življenja ali okolja na svojstven način tako, da s tem človekom gledalec čuti, de-

la in umira. Tudi v fotografijah, kjer je poudarjena samo narava, nehote slutiš prisotnost ČLOVEKA.

Umetnik je za svoja dosežanja dela prejel srebrno in bronasto Kidričevo plaketo, leta 1971 pa je prejel mednarodno priznanje AFIAP. Razstavljal je že na stotridesetih fotografskih doma in v inozemstvu. Zelimo, da bi umetnik v nadaljnjih letih še s takšno samostojnostjo in izrazitostjo nadaljeval svojo umetniško pot.

Liza

NAPAD JE V DOLINI DOŽIVEL ŽE NEŠTETO PONOVIŠTEV

NADALJEVANJE s 1. str. velenjskih vrtecev, trak no-vega vrteca pa je simbolično odvezala delavka tovar-
ne Gorenje Ida Knez.

• POZDRAV DELEGACIJI IZ POBRATENE OBČINE VRNJAČKA BANJA

V petek, 5. oktobra so najprej odprli razstavo Ob-čina Velenje v likovni upo-

dobitvi, ki je v velenjski knjižnici. Zbranim je spre-govoril tajnik občinske zveze kulturno prosvetnih organizacij iz Velenja Vin-ko Šmajs. Pred domom kulture je rudarska godba na pihala izvedla prome-nadni koncert, zatem pa so se člani splošnega zbora občine Velenje zbrali na svečano sejo, ki je bila v dvorani doma kulture in toplo pozdravili delegacijo pobratene občine Vrnjačka

Banja, ki jo je vodil pred-sednik skupščine Slavko Jankovič, Toneta Boleta, predsednika gospodarskega zbora skupščine SRS, Petra Planinšca, predsednika ob-čine Slovenj Gradec, Jože-ta Kosa, podpredsednika skupščine občine Mozirje in druge. Svečano zaseda-nje je začel Franjo Korun, za njim pa je spregovoril Avgust Jeriha, podpredsed-nik skupščine občine Vele-nje.

govarjali, češ da so to le plani želja. Pa morda so to tudi bili! Vendar ozka pove-zanost interesov in želja za realizacijo svojega, je dala rezultate, ki so kot ce-lota izpolnjeni. Ravno za-radi tega posvečamo plani-ranju tolikšno pozornost. Plan in njegova realizacija postajata v naših pogojih glavno orožje samouprav-ljalcev pri kreiranju svoje perspektive. Ker pa so naši načrti ambiciozni, so zadelj tega tudi orožje celotne politike skupnosti proti ti-stim skupinam, ki ne žele v korak s časom in zahte-vam naših občanov. V takšnih pogojih pa se ne morejo več skrivati niti birokratske in tehnokrat-ske strukture pa tudi mo-rebitno nesposobni vodilni uslužbenci. S planom dobi-jo svojo nalogo, ki so jo dolžni izpolniti, politika pa ostane v rokah samouprav-ljalca — krojitelja plana. Zato je tudi tako pomemb-no, da pri kreiranju naših razvojnih načrtov sodeluje-jo vsi občani.«

Ko je Avgust Jeriha na svečani seji splošnega zbor-a občine govoril o uresni-čevanju pisma in o socialni enakosti, je med drugim o-menil tudi 9-odstotni stan-ovanjski prispevek, zavo-ljo katerega bo letos v ob-čini dobilo stanovanje 597 družin, drugo leto pa 729. Dejal je, da bodo na pod-lagi podpisanega sporazu-ma rešili v občini perečo stanovanjsko krizo do leta 1976.

»Zaradi naglega razvoja,« je nadaljeval svoj slavnostni govor Avgust Jeriha »in sorazmerno do-brih uspehov, so oči slo-venske in jugoslovanske javnosti pogostokrat uprte v nas. To pa nalaga nove dolžnosti na vseh področjih delovanja. Pred nami je iz-redno važen trenutek, spre-jemanje nove ustave in no-vega občinskega statuta. Res je sicer, da se v novi ustavi lahko že marsikje vidimo, še zdaleč pa delovni človek nima tistega me-sta, ki ga ustava predvide-va. Krajevne skupnosti so ustanovljene in tudi živijo, prav tako temeljne organi-zacije združenega dela in druge oblike povezovanja ter delovanja delovnih lju-di. Toda vsi ti delujejo še vedno forumsko. Tako je praktično oblast od ene skupine ljudi prišla na drugo, sicer širšo, vendar

še zdaleč ne takšno, kot jo predvideva ustava. Pri sprejemanju občinskega statuta moramo ob kon-kretni akciji nekaj spreme-niti. In ta nekaj pomeni, da ne delamo samo načrte sestankov za razgovore o vsebini statuta in posamez-nih členov, marveč plan akcij, ki bodo korenito spremenile sedanji odnos posameznih struktur. S tem v zvezi naj pripom-nim, da smo v dolini osvo-jili načine planiranja in realizacije dohodka, iz-gradnje in podobnega, da pa »plana« izgradnje osnov samoupravljavcev enako-vrednih ljudi še nimamo. Tu delujemo kampanjsko, čakamo na »povelja in pisma« ter politične akcije. Ko pa širša skupnost gleda na nas, pri tem ne bo iska-la, kako imamo napisan statut, pač pa kako izgleda vsakodnevni »ustavni« od-nos v velenjski praksi. In ko bomo zelo kmalu spre-jemali razvojni načrt do leta 1980, bo ta zelo po-manjkljiv, če v njem ne bo teh ljudskih odnosov v družbeni reprodukciji.«

Po slavnostnem govoru podpredsednika velenjske občine Avgusta Jeriha so podelili letošnje Kajuhove nagrade. Te so dobili gasil-sko društvo Velenje-mesto (2.500 dinarjev) za plodno delo na področju gasilstva, rokometna sekcija TVD Partizan Soštanj (2.500 di-narjev) za plodno in aktiv-no delo članov in Šaleški alpinistični odsek (2.000 di-narjev) za plodno in uspeš-no delo na področju alpi-nizma. Člani splošnega zbora občine Velenje in gostje so zatem poslušali koncert, ki sta ga izvedla dekliški zbor gimnazije Velenje in moški pevski zbor Kajuh.

• TELOVADNICA SOLIDARNOSTI — SKRB ZA RAZVOJ MLADIH

Praznovanje občanov ve-lenjske občine se je nada-ljevalo v soboto dopoldne v Soštanju. Tu so se številni občani, mladina in gost-je, med katerimi so bili tu-di Dagmar Suster, predse-dnik iniciativnega odbora republiške telesnokulturne skupnosti, Tone Bole, Nestl i Zgank, Franjo Korun in drugi, zbrali v novi telo-vadnici, ki so jo zgradili pri osnovni šoli Biba Röck. Telovadnico, ki je veljala 1.450.000 dinarjev, so zgra-dili s prispevki delovnih organizacij, krajevne skup-nosti Soštanj in delovnih ljudi ter jo zaradi tega i-menujejo telovadnica soli-darnosti. Učenka Irena Blažič se je zahvalila za

prispevek in razumevanje, ravnatelj Matjaž Natek pa je govoril o poteku gradnje in pomembnosti nove telo-vadnice.

• MODNI IZDELKI IZ VELENJA

Popoldne je Šaleški aero klub pripravil letalski mi-ting na letališču v Lajšah pri Soštanju, v Velenju pa so s krajšo slovesnostjo od-prli proizvodno halo TOZD modni salon komunalno obrtnega centra. Modni sal-on se je pred desetimi leti pripojil komunalno obrtnem centru, zdaj pa je kolektiv dobil nove proizvo-dne prostore, ki stojijo na-sproti gostišča Rudarski dom. Objekt je zgradilo splošno gradbeno podjetje Vegrad iz Velenja. Sred-stva za celotni objekt z o-premo znašajo 4 milijone dinarjev in jih je polovico zbrala TOZD modni salon, preostali denar pa so jim posodile druge TOZD v komunalno obrtnem cen-tru ter podružnica Ljub-ljanske banke. Po prilož-nostnem govoru, ki ga je i-mel Marjan Gaberšek in otvoritvi, so v zgornjih prostorih manekenke pri-kazale proizvode modnega salona, ki jih ta izdeluje za domače in zahodnonemško tržišče.

• V SOŠTANJU POČASTILI SPOMIN PRVIH ŽRTEV

Napad na mesto Soštanj je leta 1941 odjeknil po vsej okupirani Štajerski. To je bil prvi napad na kako mesto v okupirani Slo-veniji. Zato so se Nemci, ki so bili tedaj na višku vo-jaške moči, zavedali poniž-anja. Znova so hoteli po-kazati svojo moč in so dva dni po napadu borcev I. štajerskega bataljona pri-peljali pod Pusti grad de-set nedolžnih talcev iz mar-iborskih zaporov in jih u-strelili. V spomin na prve žrteve, Soštanjčani vsako le-to priredijo komemoracijo pri spomeniku talcev. Na letošnji žalni slovesnosti je govoril Miloš Volk in obu-dil spomin na talce ter u-spešno partizansko akcijo.

Popoldne pa je novo u-stanovljeno društvo upoko-jencev v Pesjem razvilo svoj prapor, na katerega so pripete spominske trakove vse krajevne organizacije. Ob tej priložnosti sta domači Linhartov amaterski oder in tamburaški orke-ster izvedla kulturni spo-red.

S tem so prebivalci ob-čine Velenje zaključili letoš-nje praznovanje občinskega praznika.

Od leve na desno — Jože Kos, Ivan Atelšek, Tone Bole, dr. Alojz Fijavž, Slavko Jan-kovič, Nestl i Zgank in drugi gostje

• PODPREDESEDNIK A. JERIHA: »OZRIMO SE NAPREJ...«

Na začetku svojega slav-nostnega govora je pouda-ril, da je partizanski napad pred 32 leti na mesto Soš-tanj pomenil začetni, za-vestni akt, ki je v tej doli-ni doživel že nešteto pono-vitev in zaradi tega ta na-pad obvezuje vse, da jih občani velenjske občine izvršijo še v prihodnje. »Ne sicer na okupatorja-fašista in tudi ne z o-rožjem, pa vendar napad na večkrat enako trde-ga nasprotnika, ki je iz-ven nas, med nami in tudi v nas samih,« je dejal pod-predsednik Jeriha. »Biro-kratizem, tehnokratizem in lagodnost so le nekateri od

številnih nasprotnikov, ki stoje nasproti in proti ka-terim je namenjen boj. Za-to dovolite, da tudi današ-njo sejo in naše misli ob prazničnem trenutku čim-bolj posvetimo pogledu na-prej in se nazaj ozremo le toliko, kolikor nam rezulta-ti dela pokažejo, kakšne poti in načine moramo izbi-rati, da bi bili še uspešnej-ši.« Kot je povedal podpre-dsednik Jeriha, s sedanjimi dosežki ne moremo biti sa-mo zadovoljni, ker bi lahko ob stalni usklajeni akciji dosegli več. Ne smemo pa biti tudi preveč kritični, ker se moramo zavedati, da je bil sedanji čas velika šo-la. Leta 1945 je bilo v ob-čini 15 tisoč, sedaj pa je že 30 tisoč prebivalcev. Prišli so iz vseh koncev Jugosla-vije in z najrazličnejšimi

navadami. »Samo tisti, ki so vseskozi delali v burnem razvoju, vedo in poznajo pestrost dogodkov in napo-re, ki so jih morali vložiti za današnje stanje. Toda prav ti morajo vedeti, da oni, ki so prišli za njimi in vsa naša mladina, tega ne pozna. Mladina prihaja v dolino in se vključuje v de-lo zavoljo pričakovanj, da bodo dosežki še boljši in življenje intenzivnejše. V planu do leta 1980 predvi-devamo 8 tisoč novih de-lovnihih mest in če pomisli-mo, da se bo nekaj delav-cev upokojilo ali odšlo dru-gam, bo čez sedem let vsaj polovico takšnih delavcev, ki sedanje razvojne poti ne poznajo. Vsi ti se ne bodo tolažili in zadovoljili z mi-slijo, da je bilo ogromno narejenega, pač pa bodo zahtevali nove dosežke.«

Zatem je Avgust Jeriha spregovoril o dosežkih iz-polnjevanja petletnega srednjeročnega razvojnega načrta. Tako znaša v deve-tih mesecih tretjega leta te-ga načrta narodni dohodek na prebivalca 35.810 dinar-jev. V tem času smo izbra-li iz samopriskupka in družbenega dogovora 49 milijonov dinarjev, krajev-ne skupnosti pa so zbrale v denarju ali naredile prostovoljnega dela v vrednosti 10 milijonov dinarjev. V svojem priložnostnem go-voru je podpredsednik Je-riha posvetil precej besedi planu in realizaciji ravno zaradi tega, ker vsebuje stvari, ki presegajo običaj-na planiranja.

V zvezi s tem je dejal: »V naših planih so bili oz-ko povezani in vidni ose-bni interesi, interesi krajev-nih skupnosti, občinske in družbene skupnosti, kot tudi interesi podjetij. Spre-je-li so jih vsi občani in de-lovni ljudje doline. Zato se ne smemo čuditi, če so bili stoddotno izpolnjeni, kljub temu da so ob spre-jemanju posamezniki u-

Podpredsednik Avgust Jeriha je imel slavnostni govor

Z otvoritve telovadnice solidarnosti v Soštanju

Globok vzdih se ji je izvil iz prsi, ko se je spomnila nanj. Njegova podoba ji je živo zaigrala pred očmi. Kaj le neki sedaj dela? Kako je daleč, je mislila. Če bi imela kako napravo, ki bi projicirala podobe, bi se v tem trenutku verjetno povsem drugače počutila.

Ceprav ji je inšpektorjevo prijateljstvo in tudi, to si je priznala, njegova podoba, vlivala neke nove, nje neznane moči, ji je Tomova podoba predstavljala nekaj povsem drugega. Ta ji je pomenila ljubezen. Ljubez, za katero je vedno tako hrepenela.

Tistega večera se je Ava nerazpoložena vrnila domov. Ko je prišla domov, se je le mimogrede javila svoji prijateljici, ki je bila slavnostno oblečena. Tistega večera je Jeni pričakovala nekakšne »izredne« goste. Povabila je tudi njo, naj prisostvuje tej

»svečanosti«. Ze sama je opazila v tem kratkem času odkar je bila pri njej, da so te »svečanosti« zelo pogoste v njeni vili. Opravičila se ji je, da ne more zaradi tega, ker jo neznosno boli glava, prisostvovati »svečanosti«.

— Toda nocoj bo prišel tudi moj oče, je vzkliknila Jeni.

— Zelo vesela bom, da ga bom lahko spoznala. Upam pa, da bo ostal pri tebi nekaj časa in da ga bom lahko spoznala tudi jutri zjutraj. Za nocoj mi pa moraš oprostiti ljubica, je dejala Ava. Niti sama se ni spomnila, zakaj se je ravno ta trenutek spomnila tiste čudne geste inšpektorja Kanneta, ko mu je povedala, kje se je nastanila.

— Res se ne počutim dobro, Jeni, oprostite mi! Jeni je ni hotela zadrževati, mudilo se ji je v sobo za goste.

Tistega večera ni mogla dolgo zaspati. Ne samo od trušča, ki ga je povzročila vesela družba, temveč tudi zaradi skrbi.

Niti naslednjega dne, niti nekaj dni pozneje, se Ava ni sprehajala po pomolu. Sprehajala je prostor svojih sprehodov. Sprehajala se je brez misli in cilja. Razmišljala je le o tem, kaj je doslej doživela.

Nekega večera, ko je že mislila, da so vsi sumi neutemeljeni, se je zgodilo... Sprehajala se je po pomolu. Tisto, kar je opazila prvi dan, je opazila tudi ta večer. Neizmerno je bilo njeno zadovoljstvo, ko je zagledala na zadnji stopnici pomola, od katerega je maloprej odpeljal velik motorni čoln, listek, ki je bil podoben tistemu, ki ga je imela tudi sama. Ni preiščevala veliko. Sklonila se je in pobrala listek. Ko ga je

obrnila proti svetlobi, je videla, da je to cela etiketa, katere del je imela ona v torbici. Ni gledala, če je kdo opazuje, ali ne. Listek je dala v torbico in hitro odšla.

Razpoložena in vesela se je tisti večer vrnila v Jenino vilo. Jeni je opazila njeno razpoloženje in jo povabila, da skupaj večerjata.

— Nekaj zelo važnega ti moram povedati, draga Jeni, je veselo dejala Ava.

Toda Jeni trenutno ni imela časa in sta pustili za kasneje.

Jenin oče je ostal v vili nekaj dni. Tako, kot ji je že prej povedala Jeni, je bil njen oče vedno na poti. Vesela je bila, kadar je prišel njen oče, pa čeprav samo za urico ali dve, kajti mater je izgubila, ko je bila še otrok. Mimo tega jo je pa vedno, kadarkoli je prišel razveselil z lepim in dragocenim darilom.

— To je najboljši oče

OBRAČUN

na svetu, je govorila Jeni Avi. Ne morem ti povedati, kako rada ga imam. Dovolj mi vse. Zeli samo, da sem srečna in bi dal za mene vse, to mi je že nešteto krat povedal. Škoda, da nisi bila prisotna na mojih dveh porokah. Takšne tudi tu pri nas, v Ameriki, malokdaj vidiš. Oče je porabil veliko denarja, dovolj mi pa tudi vse, kar sem želela. Povem ti, to je najboljši oče na svetu, ji je vedno govorila, kadarkoli sta se sestali.

Razumljivo, da ubogi Ahi ni bilo lahko poslušati takšnih besed. Bila je srečna, da je Jeni tako srečna, in da ima vse, kar si želi in kar potrebuje. Po drugi strani pa ni mogla preprečiti nekakšno skrito in žalostno misel na njenega ubogega očeta, ki je umrl v največji revščini in lakoti, zaradi česar je pravzaprav ona tudi mo-

rala vzeti Gringwotcha, ki ji je pomagal, da je olajšala vsaj zadnje urice življenja svojemu očetu, in da se mu je tako oddolžila za vse.

Ze drugega dne po njegovem prihodu je imela Ava priložnost, spoznati Jeninega očeta, Rocka Gerija. Bil je to mož srednjih let, z obrazom, na katerem se je videla velika odločnost in energija. Pa čeprav je uživala gostoljubnost njegove hčeri, ni zapustil prijetnega vtisa na Avo. Morda je bilo tudi nekaj preveč grobega v njegovem izgledu. Toda spominjajoč se Jeninih besed mu je vedno prihajala nasproti z iskrenostjo, on pa je bil zelo pazljiv proti njej. Vpraševal jo je, če kaj potrebuje, če se počuti dobro v hiši njegove hčerke in poudaril, naj ga vedno prosi da ji pomaga, če bo kaj potrebovala.

Zelo slabo se je poču-

tila, ko ji je ponudil tudi denarno pomoč. Ne samo zaradi tega, ker jo je vsaka ponudba, pa naj ji je ponudil kdor koli v denarju nekako poniževala, temveč tudi zato, ker je čutila, da ima Geri s to ponudbo nekaj za bregom. Ko je pa malo bolj razmislila o vsem in njegovi ponudbi, je odvrnila se misli in se mu najprisrčneje zahvalila. Še zlasti zato, ker je bila takrat zraven tudi njena prijateljica Jeni. Ta je vsak trenutek poljubljala svojega očeta, ta se je pa kar topil od očetovske ljubezni in sreče. Čeprav tako obnašanje ni bilo lepo, ji Ava tega ni zamerila. Kajti sama Jeni ji je povedala, da pride njen oče zelo poredkoma k njej in zato ji mora oprostiti, da se tako razneži, ko ga vidi.

Mimo tega se je pa Ava delala, kot da ne vidi tega, ker je vedela, da je Jeni velika avan-

turistka. Morda ji je malo zamerila tudi to, da Jeni ni nikoli občutila revščine in težkih skrbi, ki lahko iz cvetoče žene naredijo orehovo lupinico.

V zadnjem času je Ava vse bolj bežala od Jeni. Vračala se je domov nalašč v tistih večernih urah, ko je bila prepričana, da Jeni ne bo doma, služabnica ji je pa prinašala večerjo kar v sobo. Razmišljala je o svojih skrbeh, ter o tem, ali bo lahko sploh kdaj povrnila vse tisto, kar ji je nudila Jeni. Res, da se je Jeni enkrat, ko ji je Ava to mimogrede omenila, zelo razjezila in jo prav grobo oštela, toda Avi je bilo nerodno, da mora tako in na tak način izkoriščati prijateljstvo.

DALJE PRIHODNJIČ

RIBOLOV

Ribolov Istre daje eno tretjino jugoslovanskega ulova. Ribarske ladje se modernizirajo z novimi radarскими napravami. Tu je dobro razvito sodelovanje s Slovenijo in to prek »Delamarisa« iz Izole. Če boste mimo Novigrada potovali proti Poreču, ne pozabite na Tarsko dolino, ki ima v svojem zalivu ribji rezervat. V tem rezervatu lovijo ribe samo enkrat letno in to med 15. in 20. decembrom. Takrat z mrežami potegnejo na kopno novigradski ribiči po šest ton bele ribe: ciplov, orad in brancinov. V današnjih dneh, ko tudi ob morju dobijo belo ribo samo globoko zmrznjeno nekje iz Atlantika, pomeni ta lov celo bogastvo, kajti vse ribe gredo v Trst, a cena nam je znana. Bela riba stane nekaj tisočakov — seveda starih — za kilogram.

Ne samo ribolov, tudi lov je izreden dohodek Istre. Za ilustracijo naj povem našim lovčim, da imajo tri občine: Novigrad, Umag in Buje letno dohodka nad 80 milijonov lir. Lovske družine so močne, trikrat močnejše kot takoj po vojni. Divjad imajo dobro prešteto. V omenjenih območjih je čez 30.000 fazanov. Vsako leto jih odkupujejo po 8000—9000. Jerebice imajo okoli 15.000, prav toliko prepelice in okoli 6000 zajcev. Srnjadi je 580. Lisic pobijejo po 160 na leto.

Osemdeset milijonov lir prinese v Jugoslavijo samo 40 italijanskih lovčev, ki imajo tu svoje rezervate prek lovskih družin. Tak rezervat ima lov-

ska družina v Umagu, v Novigradu in dva lovška družina v Bujah.

Kinološko društvo Buje-Umag pa organizira tudi dresuro lovskih psov. Vsako leto na pomlad kinološko društvo skupaj z lovci prireja mednarodno tekmovanje psov, ki prinese društvu dvajset milijonov lir dohodka.

Verjetno bi bilo srečanje na-

V Istri je razvita še prehrabena industrija, posebno konzerviranje rib, tovarne testenin in živilske hrane v Pazinu. Tudi tekstilna tovarna je zaposlila mnogo delovnih ljudi tega območja: trikotarja v Puli, Novigradu, Pazinu, Buzetu in Raši. Konfekcija v Raši in Puli.

Pomembna je tudi industrija kovinske embalaže v Rovinju

PO ISTRI

Sih lovčev z istrskimi kar zanimivo!

Seveda bi bilo tu še več lova, če ne bi okupatorji Istre skozi stoletja tako neusmiljeno krčili gozdove. Prav zaradi tega Istrani pridno pogozdujejo svoje deželo. Samo leta 1968 so pogozdili 4000 hektarjev. V zadnjem času pa sadijo posebno igličasto drevje.

INDUSTRIJA je po vojni nenehno rastla. V Puli je najvažnejša ladjedelnica in tovarna ladijskih motorjev in dieselskih motorjev. To je tovarna ULJANIK. Cementarne ima Istra tri od teh je največja v Umagu, ki pa istočasno zavija turistični Umag s cementnim prahom. V tovarni »Siporex« proizvajajo plinski beton, ki bogati puisko industrijo. »Kamen« v Pazinu proizvaža okrasni kamen in poseduje tudi kamnolom v Mariji na Karasu, s katerim poskušajo sodelovati tudi naše podjetje VEGRAD iz Velenja.

in industrija industrijskih strojev v Raši.

Med Slovenijo in Istro je dobra povezava. Stične točke smo našli v turizmu, saj je v Istri na stotine počitniških domov naših gospodarskih organizacij. V prometu je zadnje čase prišlo do integracije našega podjetja SLAVNIK z njihovim podjetjem ISTR-AVTO. Delamaris organizira ribolov tudi v teh krajih, posebno v Novigradu.

Izolska mehanotekna ima svoj obrat v Buzetu, a Tomos iz Kopra obrat v Buzetu.

V trgovini je prišlo do integracije postojanskega NANOSA z istrskimi VELEPROMOM iz Buja.

Iz gornjega se vidi, da je povezava s Slovenijo vsak dan močnejša, ker ima Istra še iz starih časov zaledje v Sloveniji. Podnebje Istre je zelo ugodno. Je prav sredozemsko in ima zelo suha poletja tja pozno v jesen. Posebno letošnje

leto je bilo zelo suho. Deževalo je le 14. februarja in 24. junija.

Potem ni bilo dežja vse do 17. septembra. Alpska klima ne sega do Istre. Medtem ko nekaj kilometrov od Istre dežuje, je Istra v soncu. Zato je tudi pravi Eldorado za Italijane, Avstrijce in Nemce, ki jim je Istra najbližja in letos so jo poplavili pozno v jesen.

Sedaj pa pot pod nogo! Istra je kar velika, če si jo hočemo podrobneje ogledati. Pot bomo začeli pri LABINU, staremu mestecu v notranjosti Istre, ki je že v 17. stoletju prodajalo smolo za premaz lesenih ladij. To je rudarski center, ki je znan tudi po številnih štrajkih proti avstrijskim in italijanskim kapitalistom. 1921. so labinski rudarji proglasili LABINSKO REPUBLIKO v borbi proti fašistom. Ta dan so pozneje proglasili za rudarski praznik. Na tisoče rudarjev je sodelovalo v partizanih. V labinski premogovniški bazen spada tudi rudnik RASA. Vendar pa oba rudnika počasi in sigurno usihata. Blizu Raše ob morju pa raste letovišče RABAC, ki ga dobro poznajo tudi velenjski rudarji, ki že leta hodijo v ta kraj na dopust. Rudarstvo se polagoma umika turizmu.

PULA je poleg industrijskega centra tudi administrativni center Istre in seveda tudi kulturni. Kdo ne pozna lepe obale v Puli kot so Zlatne stene, Verudela in drugih. 2000 let staro mesto ima 1600 metrov dolgo obzidje, ki je imelo dvajset vrat, od katerih so nekatera še popolnoma ohranjena.

DALJE PRIHODNJIČ

10,5 ali 0,0

V zadnjem času je bilo že veliko papirja popisanege, še več pa izrečnih besed o tem ali naj novi zakon prepove, da vozniki med vožnjo ne smejo zvrtniti vase niti silčka žganja ali kakšne druge alkoholne pijače. Po sedanjih predpisih se namreč lahko po voznikovi krvi pretaka 0,5 promile alkohola, pa vseeno zaradi teh promilov ne bo odšel na zatožni klopi, če je morebiti povzročil nesrečo. Ustavili smo pet voznikov — seveda ne z namenom, da bomo izvedli alkoktest — in jih vprašali ali so za promile ali proti.

IVAN DONKO, poslovodja: »Osebnost sem proti alkoholu, saj sam nikoli ne vozim, če sem predtem malo pogledal v kozareček. Pa četudi imam kakšen nujen opravček. Raje ga odložim. Kljub temu pa mislim, da bi teh nekaj promilov lahko še naprej obveljalo. Recimo, da si na kakšnem izletu, prireditvi ali sprejemu, kjer si skoraj prisiljen, da moraš malo nazdraviti. Pogosto se tudi zgodi, da moraš zaradi službene obveznosti na daljšo pot. In kaj lahko se pripeti, da začutiš bolečine v želodcu. Če lekarne ni v bližini, je edini izhod, da spiješ silček encijana. Tudi sam si tako pozdravim bolečine, če nimam zdravil. Poleg tega sedanjih predpisov toliko tudi dovoljujejo.«

JANEZ JEZOVNIK, poklicni sofer: »Za volanom sem že 25 let in sem proti promilom. Danes je tako gost promet, da četudi imaš samo 0,5 promilov alkohola v sebi, nisi tako zbran kot če ga nimaš. Ta predpis vselej upoštevam, ker se zavedam, da je to danes na cesti nujno potrebno. Saj drugače ne bomo mogli preprečiti smrtnih nesreč, ki jih povzročajo vinjeni vozniki. Odstotek nesreč, ki nastanejo zaradi alkohola pa je vse večji. V življenju sem imel samo eno prometno nesrečo. Pred štirinajstimi leti. Pa še v tej nisem bil krivec. Neki motorist se je zaletel vame. Seveda je bil vinjen.«

ANICA VELER, delavka v Gorenju: »Sem za pravilo: če piješ, ne vozi. Če voziš ne pij. Zato sem tudi proti promilom. Zdi se mi, da voznik, ki spije le za 0,5 promilov ni nič manj odgovoren med vožnjo kot tisti, ki sploh ni pil. Toda, kako naj voznik ve, kdaj je dosegel dovoljeno mejo. Potem se moramo zavedati še nečesa. Nekateri vozniki so na primer bolj odporni proti alkoholu, drugi manj. In kaj lahko se zgodi, da bo pri morebitnem alkoktestu, pri vozniku, ki je manj spil, ugotovljena vinjenost pri tistemu, ki ga več prinese pa ne.«

VINKO PAJEK, v. d. komandirja oddelka milice Soštanj: »Držim se pravila: kdor je na cesti, naj ne pije. Če piješ, potem naj ostane avto v garaži. Prav gotovo so danes tudi takšni vozniki, ki ne morejo na pot, če ne popijejo malce alkohola. Toda, če je eden želen za kozareček, je potem običajno še za tri. S tem pa je verjetnost, da lahko povzroči prometno nesrečo, seveda veliko večja. Če bi se vozniki držali 0,5 promilov, potem bi bil tudi jaz za. Tako pa mislim, da ga sedanjih predpis nekje vabi, da spije še en kozareček, pa še enega... Tudi na našem območju je vse več nesreč, ki jih povzročajo vinjeni vozniki. V minulem trimesečju jih je bilo kar deset.«

SILVO TAMSE, profesor glasbe: »Vsekakor sem za takšne predpise, ki bodo čimbolj zmanjšali število prometnih nesreč na naših cestah. Zato bi pri sprejemanju novega zakona o varnosti cestnega prometa morali izhajati iz statističnih podatkov. Ugotoviti je treba ali je tudi teh nekaj promilov nevarnih ali ne. Če bodo številke pokazale, da pač teh nekaj promilov potegne za sabo še nekaj promilov, potem je treba uživanje alkohola med vožnjo prepovedati. Nekateri se sicer počutijo bolje, če ga dajo malo na zob, vendar je vprašanje, kako je potem z njihovimi refleksi. Kljub vsemu pa menim, da alkohol med vožnjo ne more koristiti. Zato je bolje voziti brez njega.«

Slišali smo nekaj mnenj o tem ali naj bi še naprej vozili z 0,5 promile alkohola v krvi ali z 0,0. Kakšen bi smrti zakon, je seveda še neznan. Zelimo si le to, da bi v prihodnje ne bi več kosila po naših cestah.

Gimnazijke navdušile v Esslingenu

Velenje in Esslingen, mesto v Zvezni republiki Nemčiji iz leta v leto utrjuje prijateljske stike. Konec prejšnjega meseca je bil na večdnevem obisku pri svojih sovrstnicah tega mesta dekliški zbor velenjske gimnazije, ki sta ga spremljala profesor Ivo Marin in ravnatelj Bojan Glavač. Skupaj z zborom pa je Esslingen obiskala tudi uradna delegacija skupščine občine Velenje, ki so jo sestavljali sekretar izvršnega odbora občinske konference SZDL Velenje Jože Veber, tajnik Sob Velenje Marjan Marinšek in Stane Zula, predsednik občinske zveze kulturno-prosvetnih organizacij.

Velenjska dekleta so imela tri koncerte in so izredno navdušile številne poslušalce. »Velenjske dame«, kot je zapisal lokalni dnevnik Esslinger Zeitung v članku pod naslovom »Iz vsega srca«, so s svojim nastopom vzbudile pri poslušalcih ognjevit aplavz.

Vrhunec obiska je bil skupen zborom tamkajšnje gimnazije v Esslingenu. Naslednji dan so gosti iz Velenja odpotovali v Stuttgart, kjer jih je prisrčno pozdravil predsednik pokrajinske vlade Baden-Württemberg, ki je med drugim poudaril, da so zelo veseli, da imajo za sodelavce jugoslovanske zdomce, ki so se izkazali kot pridni in vestni delavci. V imenu delegacije velenjske občine se je predsedniku deželne vlade zahvalil za nadvse prisrčen sprejem Marjan Marinšek. Zatem je v vladni palači zazvenela slovenska pesem »Pojdem v rute...«

Iz Stuttgarta so dekleta

odpotovala v Sindelfingen, mesto mercedesovih avtomobilov. V tej tovarni dela tudi okrog tisoč Jugoslovancev in prav njim so gimnazijke namenile drugi koncert. Med poslušalci pa niso bili le naši zdomci, ampak tudi drugi tujci — Grki, Španci, Portugalci, Turki...

Tretji dan obiska pa so dekleta zapela nekaj pesmi v domu starcev v Esslingenu. Polni prijetnih vtisov ter navdušeni zaradi izredno prisrčnega sprejema, so se velenjska dekleta skupaj z uradno delegacijo po petdnevem obisku vrnila domov.

Pomembnost tega obiska pa najbolje označujejo besede, ki so bile izrečene na sprejemu pri predsedniku deželne vlade. Med drugim so poudarili, da takšni stiki med dvema mestoma, solama utrjujejo prijateljstvo med narodi in prispevajo k mirnemu sožitju ter miru.

Dekliški pevski zbor velenjske gimnazije je ob spremestvu prof. Ivana Marina, ravnatelja Bojana Glavača in občinske delegacije 24. 9. odpotoval na prijateljski obisk v nemško mesto Esslingen. Esslingen je navezal prijateljske stike s partnerskimi mesti iz raznih držav. Med temi mesti je tudi Velenje. Glavni namen tega povezovanja je poglobiti prijateljstvo med ljudmi, predvsem med mladimi, razširiti sodelovanje na vseh področjih in tudi spoznati navade in način življenja drugih narodov. Kajti le na tak način lahko svet postaja vedno manjši in države vedno bolj povezane.

Na pot smo se odpravili z avtobusom. Vožnja je bila naporna, a hkrati tudi dovolj zanimiva. Le vreme je bilo bolj čemerno, vse-skozi nas je spremljal dež. Prve težave smo imeli na avstrijsko-nemški meji. Kar dolgo so nas brez vzroka izigravali. No, čisto drugače je bilo na povratku. Malo smešno, a pokazali smo jim nemški časopis z našimi slikami in vse je bilo v redu. Torej, čez mejo nam je uspelo priti. Nato smo imeli še nekaj zastojev na cestah in po 15 urah prispeli v bližino Esslingena. Tam nas je pričakovala bivša gimnazijka Margareta, ki je nekoč bila članica našega zbora. Z njo je bilo tudi nekaj nemških deklet, ki so nas takoj lepo pozdravile in zaželele dobrodoščilo. Skupaj smo se odpeljali v mesto pred gimnazijo Theodor Heuss, kjer so nas pričakovali na-

Gostolubja ne bomo pozabile

ši gostitelji. Prisrčno so nas pozdravili in razdelili med posamezne družine, ki so nas odpeljale na svoje domove. Jezik nikakor ni bil ovira. Tisti, ki nismo znali nemško, smo pač čebljali po angleško, listali slovarje in uporabljali še druge pripomočke: od rok do nog in naših risarskih sposobnosti. Pa glavno, da smo se razumeli in še smejali smo se zraven.

Zvečer sta naš zbor in dekliški zbor iz Esslingena nastopila na skupnem koncertu v domu kulture. Ljudje so bili navdušeni nad petjem našega zbora in so nas nagradili z dolgo-trajnim ploskanjem. Všeč jim je bilo to, da smo zapele precej ljudskih pesmi. Kritike v časopisju pa so bile tako ugodne, da smo vse bile vesele uspeha. Na koncertu je spregovoril ravnatelj tamkajšnje gimnazije g. Baun, ki je poudaril pomen prijateljstva med mestoma in izrazil željo, da se bratski stiki s srečanjem še poglobijo, saj je pesem tista, ki združuje...

Ogled Stuttgarta smo imeli na programu v sredo. Naj ob tem povem, da se je vse odvijalo natanko po prej pripravljenem programu z izredno natančnostjo. Res moramo priznati, da mi nismo nikoli tako natančni... Najprej smo se z vrha TV stolpa razgledali po mestu in okolici, nato pa nas je sprejel ministrski predsednik deželne vlade Baden-Württemberg dr.

Filbinger. Čeprav je imel ravno tiskovno konferenco, nas je prisrčno sprejel in se zahvalil za obisk. Ko pa smo mu zapele, je rekel, da kaj tako lepega v ministrski hiši še ni slišal in je bil zelo vesel. Zanimiv je bil ogled starega Mercedes-Benz muzeja. Ogledali smo si edinstvene primerke avtomobilov, od začetka pa do sedanjih modernih vozil. Ob marsikaterem smo se morali iz srca nasmejati, ko smo ugotavljali, kako so se v času naših dedkov ljudje neudobno vozili. Seveda smo se nato peljali na ogled sedanje proizvodnje avtomobilov v Sindelfingen. Področje, na katerem so razvrščene posamezne hale, je ogromno, v tovarnah pa je zaposlenih okoli 30.000 delavcev. Večina delavcev prihaja iz drugih dežel. Skoraj tisoč naših rojakov si v teh tovarnah skuša čimveč zaslužiti. Spoznali smo, zakaj Nemci tako cenijo tujo delovno silo. Zavedajo se namreč, da bi brez te delovne sile njihovo gospodarstvo ne uspevalo. Peljali so nas v tovarne, kjer smo se lahko seznanili s proizvodnjo avtomobilov in videli naj sodobnejšo mehanizacijo. Za naše delavce smo zvečer pripravili krajši koncert. V dvorani je bilo kar precej živo, ker so bili zbrani delavci iz različnih koncev naše dežele. Po koncertu smo se pogovarjali z nekaterimi izmed njih. Povedali so, da bi ob enakem delu pri nas niti ne

zaslužili veliko manj. Življenje pač nikjer ni rožnato. Čez čas smo se peljali nazaj v Esslingen, kjer so nam gostitelji pripravili zaključno zabavo v šoli. Čeprav smo prej vzdihovali, kako smo utrujeni, so naše noge na mah zopet postale lahkotne in vrteli smo se in skakali, da se je treslo. Za nameček smo se mi naučili nemško pesmico, naši gostitelji pa slovensko. Lahko si mislite katero: »Mi se mamu radi...« Skupaj smo prepevali pozno v noč.

Na poti domov smo se ustavili v olimpijskem mestu Münchnu in si ga malo ogledali, potem pa naravnost proti Velenju, kjer smo končali svoje potovanje v soboto zjutraj ob dveh.

Dnevi, ki smo jih preživeli v Esslingenu, nam bodo vedno ostali v lepem spominu. Težko bomo gostiteljem vrnil njihovo gostoljubnost. Potrudil se bomo naslednje leto aprila ali maja, ko nam bodo vrnil obisk. Težko bi opisala vse, kar smo doživeli lepega. Vsi si želimo, da bi prijateljstvo ostalo večno.

Ravno pred dnevi se je v Velenju mudil esslinški župan. Prišel je obiskat pevski zbor in se mu še enkrat zahvalil za lepo petje v Esslingenu. Rekel je, da zdaj po celem Esslingenu govori o našem obisku in zaželel, da se kmalu spet vidimo.

V imenu vseh, ki smo bili gostje prijaznih ljudi v Esslingenu, bi se jim rada lepo zahvalila in nasvidenje v Velenju. Melita Volk

Obisku uradne delegacije in pevskega zbora gimnazijk v Esslingenu, je sledil obisk eslinškega nadžupana g. Klapprotka, ki ga je v Velenju povabil predsednik občine Nestl Zgank. S svojimi najožjimi sodelavci (leva fotografija) je gosta iz Esslingena seznanil z razvojem občine, popeljal pa ga je še v tovarno Gorenje in drugam. Na desni fotografiji sta g. Klapprotk in njegova soproga skupaj z Marjanom Marinškom in Dragom Tratnikom.

Iz učilnice so odmevali otroški glasovi v ubrani pesmici in z njo napolnjevali prostor, po katerem sem stopala, pravzaprav hitela, da bi ujela čas, dragoceni čas Maksa Vestra.

Simpatična in prijazna tajnica me je najavila ravnatelju osnovne šole Mozirje. Rahel stisk roke, prodir-

ljiv pogled, ki izraža nelo-godnost me opozori, da je Vester zadržan. Govori počasi in premišljeno, njegovi stavki so kratki.

»Rodil sem se 20. aprila 1936. leta v Celju. Leta 1954 sem maturiral na celjski gimnaziji, diplomiral pa leta 1959 na Naravoslovni fakulteti v Ljubljani.« Na vprašanje, če si je sam izbral Zgornjesavinjsko dolino za svoj drugi dom, je odgovoril: »Kot štipendist občine Celje sem bil dodeljen osnovni šoli Ljubno ob Savinji, kjer sem poučeval dve leti, eno leto pa sem bil ravnatelj. Ko sem leta 1963 odslužil vojaščino sem prišel na to šolo, kjer sem ravnatelj že deset let. Šola ima 29 oddelkov, štiri vrtece ter en oddelek posebne šole.«

Pobarala sem ga, da je analiza uredniševanja vzgojne funkcije šole pokazala, da je treba okrepi

odgovornost ravnateljev kot pedagoških vodij šol, saj se prepogosto pretežno ukvarjajo z organizacijsko administrativnimi in finančno-materialnimi vprašanji, premalo časa pa namenijo nalogam, ki so izrazito pedagoške narave.

MAKS VESTER

»Da, res je! Opravila v zvezi s financiranjem osnovne dejavnosti, različna poročila, ki jih terja zlasti statistična služba, evidentiranje realizacije delovnih obveznosti, sestanki in vrsta drugih opravil, ki jih ravnateljji včasih niso opravljali (in jih tudi drugod v svetu ne opravljajo), sili v managerstvo in tehnokratizem. Ob takšnem obsegu administrativnih opravil ostaja bore malo časa za

resnično poglobljeno strokovno-pedagoško delo, za pedagoško vodenje šole, za spremljanje vzgojno-izobraževalnega dela, obiskov posameznih učiteljev in oddelkov.«

Naj omenim, da je Maks Vester razdajal med službo

in funkcijami. V občini Mozirje skoraj ni sestanka, ki se ga ne bi udeležil; saj je: predsednik sveta za kulturo in prosveto pri skupščini občine Mozirje, predsednik izvršnega odbora TIS Mozirje, predsednik idejno-politične komisije pri občinskem komiteju ZKS, podpredsednik odbora za izgradnjo šol in vrtcev, odbornik skupščine občine Mozirje, član komiteja občinske konference ZKS Mo-

zirje in še bi lahko naštevala.

O problemu pomanjkajanja prosvetnih delavcev, ki je iz leta v leto bolj pereče je povedal: »Do krize v kadrih ni prišlo zaradi materialnih razlogov, ampak zato, ker ni družbenomoralno vrednotenje učiteljevega dela takšno kot bi moralo biti. Poslanstvo učitelja ni več cenjeno.«

Ali niso morda malce krivi takemu stanju prosvetni delavci sami? »Tudi delno. V šole za izobraževanje kadrov se je lahko vpisal vsakdo, zato je ta poklic zvođenel. Nikakor pa ne smemo prezreti dejstva, da so v teh šolah ostali tudi idealisti, kader, ki še danes rešuje šolstvo, materialisti pa so itak tako in tako odšli v druge šole in poklice. Toda, če bi bil še enkrat mlad, bi bil to kar sem. Verjetno bi si pa premislil biti še enkrat ravnatelj.

Najraje bi učil na kakšni srednji šoli.«

Da, tak je profesor Maks Vester. Prizadeven družbeno-politični delavec in še večji idealist. Če ga ne bi spomnila na občinsko nagrado, ki jo je dobil lani, je sam zaradi svoje skromnosti prav gotovo ne bi omenil. »Da, dobil sem jo za razvoj šolstva in prosvete v občini. Med drugim tudi za zasluge, ki sem jih imel pri ukinitvi popolne osnovne šole v Rečici ob Savinji,« je še dodal, ko sem odhajala in ko je šolski zvonec označil začetek ali konec ure.

Liza Podpečan-Kuhar

NAŠ ZNANEC

Narodno bogastvo Gornje Savinjske doline

Vse, kar je obdelala človeška roka je zanimivo, tembolj če je staro in s tem tudi dragocenejša, čimbolj je redko — več naše pozornosti zasluži ta kultura posvečeni predmet naših pradedov. Gornje Savinjska dolina je polna kulturno-zgodovinskih znamenitosti, ki pa žal še niso zbrane in urejene v celovitost, tako da bi bile dostopne ljubiteljem zgodovinskih umetnin. Zda sta se občina Mozirje in zavod za spomeniško varstvo iz Celja lotila urejanja radmirske cerkve. Uredili bodo poseben prostor, v katerem bodo na ogled zgodovinske umetnine — darovi, ki so jih poklonili tej cerkvi dvori iz različnih krajev Evrope. Predno bodo radmirsko zakladnico odprli, bo za naše bralce zanimiv zgodovinski opis cerkve v Radmirju.

Posebnost opisa je, da govori o umetniško-zgodovinsko pomembnih stavbah v naši Gornje Savinjski dolini, saj so s svojo značilno potezo dobile izraz krajevnih in zgodovinskih razmer — pokrajinske in narodne znake. Poudarili bi radi starinoslovno in umetniško stran, vzbudili pri ljudeh spoštovanje do vsega lepega in s tem obudili čut za odgovornost — varovati kar je naše, kar nam je zaupano od prednikov.

Na griču, ki se imenuje Straža, stoji radmirska cerkev, ki s svojim visokim stolpom gleda daleč po Gornji Savinjski dolini.

Predhodnica te cerkve je bila cerkva sv. Barbare, ki je bila sezidana v letih 1426 do 1569 kot se omenja v kronikah in je stala na tem mestu do leta 1725. Spremembe, ki so se zvrstile, so bile posledica hude

bede, lakote in živinske kuge, ki je zajela gornjesavinjski okraj leta 1715.

V teh težkih časih so si ljudje pekli kruh iz drevesne skorje hrušk in mladik vinske trte. Mnogo jih je pomrlo, čeprav so si skušali pomagati z vraževerstvom in prazno vero. Gornjegrajski dekan Ahacij Steržiner je materialno pomagal ljudem kolikor je mogel. Premišljeval pa je tudi, kako bi ljudi odvrgel od vraževerstva in jih vrnil k cerkvi. S svojimi duhovniki pomočniki se je nazadnje odločil, da bo uvedel novo pobožnost. Postavil je oltar sv. Frančišku Ksaveriju (tiste čase malo znan svetnik) v podružnico sv. Barbare, ker je ležala sredi dekanije in se je lahko praznik obeh svetnikov slavil hkrati.

Sliko umirajočega — sv. Frančiška je izdelal slikar Ivan Mihael Reinwaldt, ki jo je resnično mojstrsko upodobil. Umetnina je prispela v Gornji grad že decembra leta 1715 in so jo takoj obesili nad oltar.

Drugo jutro, ko so prišli ljudje v cerkev in videli podobo neznanega svetnika, so jim duhovni v primerni obliki razložili pomen in življenje sv. Frančiška. Naslednji dan, ko je bil praznik sv. Barbare so prihajali ljudje v procesijah iz sosednje župnije. Goreči pridigarji so tudi te ljudi seznanili z novim svetnikom in jih spodbujali naj se mu priporočijo. Tako se je pričela nova pobožnost.

Leta 1716 so postavili poseben oltar sv. Frančišku, leta 1725 pa je bila nova cerkev dograjena. Ta cerkev je bila prva v Evropi posvečena sv. Frančišku in zato so romarji trumoma

Radmirska cerkev — zakladnica narodnih starin

prihajali v Radmirje. Niso bili redki dnevi, ko jih je bilo tudi do trideset tisoč, kajti ta svetnik je bil nov in zato moderen. Romarji, predvsem bogati so prinašali s seboj tudi dragocene darove. Nekateri teh darov so višek taktatne umetnosti določenih obrti in so se na

srečo ohranili do danes.

Upajmo, da bodo prizadevanja občine Mozirje in zavoda za spomeniško varstvo rodila sadove in bomo te umetniške stvaritve lahko kmalu vsi videli, jih pravilno ovrednotili in se notranje obogatili.

Liza Podpečan-Kuhar

Slavni ljubljanski kamnosek Frančišek Robba (po njem se imenuje tudi vodnjak pred ljubljanskim magistratom — Robbov vodnjak) je izklesal kip sv. Frančiška iz belega marmorja.

Kaj nas tare?

Letošnjo redno letno konferenco smo dijaki gimnazije imeli 19. IX. Poročilo o delovanju mladinske organizacije je podal lanskoletni predsednik Iztok Hudomalj. Navzoče je seznanil z našimi uspehi pa tudi z neuspehi.

Lahko rečemo, da smo storili marsikaj, čeprav nam nekateri očitajo, da smo neaktivni in nezainteresirani za delo. Seveda bi lahko bili še boljši. Zavedamo se tega.

V minulem šolskem letu smo na gimnaziji posvetili več pozornosti idejnemu izobraževanju pa tudi marxistični vzgoji. Precej se je govorilo tudi o delitvi pouka na naravoslovno in humanistično smer, kar se bo slej ali prej uvedlo v gimnazije. Srečali pa smo se s problemom, kako izvesti razdelitev. Saj bi za tak način pouka bilo potrebno mnogo več kot pa teh nekaj učilnic, ki jih imamo na razpolago. Kot bi nam rekli: Tako, streho imate nad glavo, tabla in kreda je tudi, profesorji so, pa se izobražujte in naredite vendar kaj! Mislimo, da bi bila prepotrebna dograditev gimnazije. Vedno več mladih išče potrebno izobrazbo za nadaljnji študij ravno v gimnazijah. Ena izmed črnih točk, ali bolje rečeno kar »rdeča nit«, ki se že dolgo vleče, je mladinski klub. Upravičeno smo se vprašali, kje so se izgubile lanskoletne obljube, da bo klub nared 25. maja 1973. Ta datum je že daleč za nami. O problemu naj bi se govorilo na javni tribuni, ki pa je ni bilo zaradi »nejasnih« razmer. Dokaj jasno pa je najbrž vsem, da mladi klub potrebujemo, saj smo tako prepuščeni sami sebi. In se nekateri čudijo, ko mlade srečujejo v raznih lokalih. Ker je na konferenci sodeloval

tudi predstavnik občinske konference tov. Videmšek, smo ga prosili, naj nam objasni stvari glede mladinskega kluba. Kot pred letom, smo slišali, da je treba zbrati denar ipd. Največji optimisti verjamejo, da bomo klub le dobili, ostali pa upajo, da bodo v njem lahko vsaj njihovi otroci.

Na gimnaziji smo ustanovili tudi nekaj novih krožkov, med njimi marxističnega. Krožek je vodil prof. Medič, ki je pripravil precej zanimivih predavanj, sodelovali pa so tudi tuji predavatelji. Ustanovili smo aktiv mladih komunistov, ki je sodeloval v politični šoli in na marxističnih krožkih. Proti koncu leta je imel aktiv namen sprejeti v svoje vrste precej novih članov, pa mu zaradi tehničnih vzrokov to ni uspelo. Seveda tudi matematike nismo zanemarjali. Na krožku smo se pripravljali predvsem na republiško tekmovanje. Zelo pestro sodelovanje je imel dekliski pevski zbor. Sodeloval je v mnogih nastopih, gostoval v Vrnjački Banji, iz Celja pa prinesel naslov najboljšega dekliskega zbora v Jugoslaviji. Naše kulturno društvo je sodelovalo na vseh proslavah in prirejal kulturne večere v knjižnici. Zanimivi so zlasti uspehi na področju športa. Čeprav so možnosti za večkratne treninge majhne, smo na vseh tekmovanjih zasedali dobra mesta.

Naloga je precej in ne bo jih lahko izpolniti

Ob koncu smo izvolili novo predsedstvo. Predsednik je Nives Cesar, mentor pa prof. Preložnikova. Uspešno pa bomo delovali lahko le s sodelovanjem vseh dijakov in profesorjskega zbora.

Melita Vovk

Šaleška folklorna skupina na turneji po Franciji in Poljski

Po petnajstidnevni važi ob koncu avgusta je bila šaleška folklorna skupina pripravljena na 12-dnevno turnejo po Franciji in Poljski. Z avtobusom smo se odpeljali izpred kulturnega doma v četrtek zvečer, 30. avgusta. O našem poreklu je pričala jugoslovanska zastava in parole na avtobusu. Na žalost smo potovali v Francijo večinoma ponoči, zato sta nam ostali Avstrija in Nemčija skoraj povsem neznan. Na francoska tla smo prvič stopili v petek zgodaj zjutraj v Strasbourg. Krajši postanek smo izkoristili za ogled mesta. Začele pa so se že prve težave, nihče namreč ni imel francoskega denarja, ki smo ga rabili.

V St. Die, cilj našega potovanja, smo prispeli okoli poldne. Nastanili smo se v internatu neke šole. V tem mestu smo imeli dva uspešna nastopa. Poleg naše skupine, ki je zastopala Jugoslavijo, so na festivalu nastopile še skupine iz Belgije, Nemčije, Španije, Češkoslovaške, Francije in atraktivna skupina iz Konga.

V nedeljo, zadnji dan bi-

vanja v Franciji, smo imeli z ostalimi skupinami sprevod po ulicah St. Diea. Še isti dan smo odpotovali na Poljsko. Do Nürnberga nas je vozil francoski šofer, ker je naš zbolel. Na nemško-češkoslovaški meji smo bili že v ponedeljek zjutraj, tu sta si morala dva naša člana obriti bradi. Po češki smo se vozili podnevi, večji postanek pa smo imeli šele v Olomcu. Ceste so bile precej slabe, včasih sem mislil, da smo zašli na kakšen kolovoz.

Ostali del vožnje iz Olomuca do Zakopan na Poljskem je hitro minil, mi pa smo komaj čakali, da se bomo spočili v poljskih posteljah. V Zakopane smo prispeli v torek dopoldne. Še isti dan smo imeli generalko, zvečer pa nastop v tekmovalnem programu. Kljub veliki utrujenosti od napore vožnje, je bil naš nastop presenetljivo uspešen.

Razglasitev rezultatov je bila napovedana za nedeljo zvečer. Do takrat pa je bilo še nekaj dni, ki smo jih izkoristili za ogled bližnje in daljnje okolice. Zakopane ležijo v območju Visokih Tater in so znan zimsko-turistični center. V času folklornega festivala je bilo v mestu zelo živahno. Po ulicah so hodili ljudje, oblečeni v najrazličnejše noše, saj je bilo tu okoli

20 skupin iz najrazličnejših krajev Evrope.

Ogledali smo si veliko mesto Krakov. Verjetno pa je bilo za nas največje doživetje vožnja s splavi, sedem kilometrov po reki Dunajerc, ki je mejna reka med Poljsko in Češkoslovaško. Po mrzli in bistri reki smo se vozili med strmimi gorami. Hudo pa se je bilo voziti med kopalci, ki so menili, da se moramo tudi mi okopati. Po vožnji s splavi pa smo imeli zopet nastop v mestu Ščavnica. Priredili smo ga s poljsko folklorno skupino iz tega mesta. Po prireditvi smo imeli s Poljaki skupen večer, kjer smo izmenjali darila.

Naslednji dan smo imeli zopet nastop v nekem bližnjem kraju, po nastopu pa družaben večer s Poljaki in Madžari. Zelo lepo je bilo, ko smo si naslednji dan ogledali jezera, podobna našim triglavskim. Popoldne smo se udeležili velikega piknika, ki je bil prirejen za vse nastopajoče folklorne skupine. Piknik je bil pripravljen v čudovitem okolju.

Končno je le prišla nedelja in z njo težko pričakovana podelitev nagrad. Naša skupina je dobila zlato plaketo za izvirnost plesa. To je bil za nas velik uspeh, saj je naša skupina

stara komaj dve leti. Po podelitvi nagrad in po desetminutnem nastopu, smo imeli banket v hotelu Zakopane.

V ponedeljek zjutraj smo krenili proti Velenju. Zelo neljubo smo bili presenečeni na češko-madžarski meji. Kljub posebnemu potrdilu, ki smo ga imeli, je moral vsak zamenjati de-

nar. Ko smo ga le s težavo zbrali, so nam Madžari za zahvalo premetali avtobus in vso osebno prtljago. Po triurnem postanku na meji smo lahko nadaljevali pot proti Budimpešti, ki smo si jo mimogrede tudi ogledali. Zaradi jeze na meji, smo hoteli ves madžarski denar zapraviti na Madžarskem. To smo delno že opravili v

Budimpešti, ostalo pa smo zapravili v Siofoku ob Blatnem jezeru. V hotelu smo si privoščili izdatno večerjo, ker smo vedeli, da je to naša zadnja večerja v tujini. Na mizah smo imeli tudi steklenice šampanjca.

V Velenje smo prispeli v torek, 11. septembra, ob 6. uri zjutraj. Kljub temu da je bilo v tujini lepo, je bil vsak vesel, da je zopet doma.

BUDNA PAVEL

Saleška folklorna skupina

IZGUBILI V BANJA LUKI

Šoštanjčani so v 6. kolu igrali v Banja Luki proti Mladosti in izgubili z rezultatom 25:13 (11:6).

V srečanju proti močnejšemu nasprotniku so Šoštanjčani bili nekaj časa enakovredni, le da so bili premalo učinkoviti pri streljih na gol. V drugem delu

so zmanjšali razliko v golih, vendar so v zaključnem delu popustili, tako da so Banjalučani dosegli visoko zmago.

Gole so dosegli: Požun 2, Klemenčič 1, Hajsek 1, Prašnikar 8 in Stvarnik 1. V naslednjem kolu igrajo Šoštanjčani doma proti Metalcu iz Zagreba.

ZMAGA ŠMARTNEGA

V nadaljevanju tekmovanja v slovenski nogometni ligi so Smarčani na domačem igrišču premagali Nafto iz Lendave z rezultatom 4:2 (1:1).

Prvi so dosegli zadetek gostje iz 11 metrovke, do odmora so domačini rezultat izenačili 1:1. Gol je dosegel Lakner. V drugem polčasu so povedli domačini z lepim zadetkom Beneteka.

V 55 minuti so Smarčani vodili s 3:1. Enajstmetrovko je uspešno streljal Kompan. V zadnjih minutah so gostje znizali rezultat 3:2. Končni rezultat pa je dosegel Lakner, ki je v zadnji minuti dosegel četrti gol za domačine.

Smartno: I. Podgoršek, Sitar (Pokleka), Kompan, Hribernik, F. Podgoršek, A. Podgoršek, Ka, Prašnikar, Lakner, Topčič, Benetek.

Lestvica:	
1. Slavija	7 4 2 1 14:7 10
2. Rudar	7 4 1 2 14:6 9
3. Ključev	7 4 1 2 11:8 9
4. Slovan	7 4 1 2 14:13 9
5. Koper	7 3 2 2 9:9 8
6. Zeleničar	7 3 1 3 10:7 7
7. Nafta	7 3 1 3 12:11 7
8. Aluminij	7 3 0 4 5:6 6
9. Ilirija	7 2 2 3 6:8 6
10. Kovinar	6 3 0 3 8:12 6
11. Smartno	7 2 1 4 13:15 5
12. Ljubljana	6 2 1 3 5:8 5
13. Izola	7 1 3 3 5:10 5
14. Drava	7 1 2 4 10:16 4

RUDAR ZAOSTAJA

Tekmovanje v SCNL postaja vse bolj zanimivo. Po šestem kolu je v vodstvu moštvo Dravinje iz Slovenskih Konjic z 8. točkami. Rudar kljub dvema porazoma zaostaja le za dve točki.

V srečanju z Beltincem so

dosegli skromno zmago 1:0. Edini gol za Velenjčane je dosegel Kovačič. Domačini bi lahko dosegli izdatnejšo zmago, vendar so napadalec bili neučinkoviti. Tudi gostje so imeli nekaj priložnosti za dosego gola.

NOVA IGRIŠČA

Učenci in učitelji osnovne šole Gustava Šilih iz Velenja so ob prisotnosti številnih staršev svečano izročili namenu preurejena športsna igrišča pri šoli.

O dejavnosti šolskega športnega društva je govoril predsednik ŠSD učencev Bojan Zorko, ki se je ob tej priložnosti zahvalil Rudniku lignita Velenje za pomoč pri urejanju igrišč. Učenci šole Gustava Šilih imajo dve lepo urejeni igrišči za košarko in rokomet. Prire-

dili so medrazredna tekmovanja v rokometu in medšolsko tekmovanje v košarki.

V medrazrednih tekmah so se srečali učenci 7. razredov. Po dve zmagi sta dosegla 7. c in 7. d razred. V košarkarskem turnirju pa so bili najboljši igralci osnovne šole Gustava Šilih. Rezultati: G. Šilih : M. P. Toledo 34:8, G. Šilih : A. Aškerc 35:23, A. Aškerc : M. P. Toledo 24:7.

STARI : MLADIM

Po uspešni tekmi še posnetek

V Rečici ob Savinji so se v tradicionalnem srečanju pomerili med seboj stari in mladi. Za stare so lahko igrali starejši od 35 let, za mlade pa stari do 25 let. Tekmo je spremljalo precej navdušenih gledalcev, ki so spodbujali ene in

druge. Srečanje se je končalo neodločeno 5:5. Mladi so priznali, da so bili starejši tekmeči zelo dobri. Zdrav duh v zdravem telesu, pa so dejali starejši nogometaši ob koncu srečanja.

POKAL ZA VELENJČANKE

V Ptujju so se v tradicionalnem srečanju pomerili med seboj atleti štirih dolin Koroške, Šaleške, Pomurja in Ptujškega polja.

Tokrat so bili organizatorji tega zanimivega srečanja Ptujčani, ki so tekmovanje odlično izvedli.

Najbolj so se izkazali domačini, ki so osvojili skupno ekipno zmago in zmago pri moških. Pokal za zmago v ženski konkurenci pa so osvojile atletinje iz Velenja, medtem ko so moški bili drugi.

Prihodnje leto bodo organizatorji tega srečanja Velenjčani.

Rezultati — ekipno moški: 1. Ptuj 108, 2. Velenje 90, 3. Murska Sobota 45, Ravne na Koroškem 45.

Zenske: 1. Velenje 94, 2. Ptuj 94, 3. Ravne na Koroškem 73, 4. Murska Sobota 26.

Posamezniki moški — 100 metrov: 1. Kovačič (Ptuj) 11,6, 2. Delopst (Vel.) 11,7, 3. Medved (Ptuj) 11,9, 4. Vedč (Vel.) 11,9.

400 m: 1. Prstec (Ptuj) 51,8, 6. Delopst (Vel.) 57,0.

1500 m: 1. Hojan (Vel.) 4:11,3, 2. Vedenik (Velenje) 4:11,4.

3000 m: 1. Habjanič (Ptuj) 9:03,5, 2. Koselj

(Vel.) 9:12,2, 3. Balek (Vel.) 9:12,4, 4 x 100 m: 1. Ptuj 45,6, 2. Velenje 47,3, 3. Murska Sobota 48,0.

višina: 1. Koren (Ptuj) 175, 2. Krofi 170, 3.—4. Venišnik 165.

Daljava: 1. Prstec (Ptuj) 6,20, 2. Bole (Velenje) 6,16; Krogla: 1. Bole (Velenje) 12,30, 2. Skok (Ptuj) 12,12, 5. Stajner (Vel.) 9,59.

Zenske 60 m: 1. Satolen (Ptuj) 7,9, 2. Korošec (Vel.) 8,4, 7. Hojan (Vel.) 9,4; 100 m: 1. Satolen (Ptuj) 12,9, 2. Sober (Ravne na K.) 13,1, 3. Pesjak (Vel.) 13,1, 4. Sverc (Vel.) 13,5.

400 m: 1. Sober (Ravne na K.) 59,6, 2. Sverc (Vel.)

61,8, 3. Zemljak (Vel.) 65,4, 800 m: 1. Vrabl (Ptuj) 2:29,6, 3. Ramšak (Velenje) 2:34,4, 7. Zupančič (Vel.) 2:51,4.

4 x 100 m: 1. Velenje 53,9, 2. Ptuj 54,0, 3. Ravne 55,7.

Višina: Mravljak (Ravne na K.) 140, 2. Korošec

Velenjčanke brez poraza

V 4. kolu občinske rokometne lige za dekleta, so bili doseženi naslednji rezultati.

G. Šilih : I. L. Kmet 9:3 (5:2), A. Aškerc : M. P. Toledo 1:5 (0:1).

Rokometašice osnovne šole

1. OŠ »G. Šilih« Velenje	4 4 0 0	36:14	8 točk
2. OŠ »J. L. Kmet« Smartno ob Paki	4 3 0 1	15:12	6 točke
4. OŠ »M. P. Toledo« Velenje	4 2 0 2	16:22	4 točke
4. OŠ »B. Röck« Šoštanj	3 1 0 2	10:14	2 točki
5. OŠ »A. Aškerc« I Velenje	4 1 0 3	11:20	2 točki
6. OŠ »A. Aškerc« II Velenje	3 0 0 3	6:14	0 točk

le G. Šilih so v derbi srečanju premagale Smarčanke in tako vodijo brez poraza na lestvici.

Največ golov je dosegla Zemljakova (GS) 11, pred Zagerjevo (B. Röck) 9 golov.

PO NESREČI POBEGNIL

Primer prometne nesreče, ki se je pripetila pred tedni v Velenju, kaže, da morajo biti udeleženci in tudi tisti, ki nesrečo vidijo, pozorni. Zlasti je potrebno, da si zapomnijo registrsko številko na vozilu. Nesreča, ki jo namenoma opisujemo, je dala precej dela velenjskemu miličniku Karlu Krajniku ravno zaradi tega, ker ponesrečenka ni znala opisati avtomobila. Voznik osebnega avtomobi-

la Jože Mikoletič je ranega jutra pripeljal vzvratno na Tomšičevo cesto v Velenju in podrl kolesarko Berto Pušnik iz Pake 86, ki se je pravilno peljala po desni strani na Jenkovi cesti. Kolesarka je bila poškodovana in so jo odpeljali v bolnišnico. Voznik osebnega avtomobila pa je mirno odpeljal na delo v tovarno Gorenje in nesreče ni prijavil. Miličnik je šele po nekaj urah odkril povzročitelja nesreče.

INVALIDI STRELJALI

V okviru športnih tekmovanj invalidov so se pomerili med seboj strelci z zračno puško. Najboljši je bil Teran 135 pred Brglezom 129 in Knezarjem 119 krogov.

V počastitev občinskega praznika so priredili tekmovanje v šahu. Sodelovalo je 11 šahistov, zmagal pa je Ante Skejič 8,5, drugi je bil Mraz 8, tretji pa Edvard Pušnik 7 točk.

(Vel.) 135, 6. Šalamon (Vel.) 120; daljjava: 1. Pesjak (Vel.) 458, 2. Habjanič (Ptuj) 445, 3. Zemljak (Vel.) 443.

MALI GOGLASI

- RABLJENO PEČ za centralno kurjavo 21 tisoč kalorij, bojler in raztezno posodo ugodno prodam. Dominik Ovčak, Črnova NH, Velenje.
- OTROSKO POSTELJICO z jogi vložkom prodam. Stefan Dolejši, Šaleška 22, Velenje.
- KUHINJSKO IN SOBNO POHISTVO prodam. Ogled v Šoštanju, Aškercova cesta št. 9.
- Preključimo izrečene besede zoper LIDIJO JERAN.
- KUHINJO IN SOBO v Velenju ali bližnji okolici nujno potrebujeta mlada zakonca z otrokom. Plačilo za eno leto vnaprej. Rebec, Efenkova 45, Velenje.
- OTROKA SPREJMEM V VARSTVO za celodnevno oskrbo ali za 8 ur. Naslov v uredništvu lista.
- Harmoniko HOHNER VERDI II N 96 basov — 7 registrov dobro ohranjeno (skoraj nova) prodam. Naslov v uredništvu lista ali po telefonu 88-127.

V VRTINCU

Ameriški barvni film

Igrajo: Vivien Leigh, Clark Gable, Leslie Woward, Olivia de Havilland.

To filmsko delo, po priljubljenem romanu pisateljice Margaret Mitchell, je eden najbolj uspešnih filmov v zgodovini kinematografije. Ziveljenska pot junakinje Scarlett O'Hare je osnova barvitemu in razkošnemu filmskemu spektaklu o burnih dneh ameriške državljanske vojne, ko sta severni in južni del ZDA doživljala odločilne trenutke, ko se je uveljavljalo novo stremljenje v razvoju ameriških držav, hkrati pa lomilo staro v fevdalnem sistemu, v katerem so gospodarili belci nad brezpravnimi črnci.

Avto moto društvo Šaleške doline Velenje

obvešča, da je odprlo novo sodobno Avto šolo za voznike motornih vozil na Prešernovi cesti 9 v Velenju.

Z moderniziranim poukom bodo kandidati za voznike motornih vozil pridobili znanje na lažji in hitrejši način.

Tečajji bodo redni mesečni. Informacije dobite v prostorih nove Avto šole, kjer dobite tudi članski material, avto-karte, učne pripomočke za avto šolo, nalepke YU, značke AMS, rumene rotacijske luči in sličice z albumi OTO MOTO.

V pisarni nove Avto šole boste lahko zavarovali vaše vozilo in dobili tudi zelene karte. Informacije dobite lahko vsak dan v Avto šoli Prešernova cesta 9 (ponedeljek, sredi in petek od 12. do 19. ure, torek in četrtek pa od 7. do 15. ure).

Srečno vožnjo
Avto šola
AMD — Velenje

KINO

REDNI KINO VELENJE

• Petek, 12. 10. ob 17.30, ameriški barvni vestern PUSTOLOVŠČINE NEKEGA ORJAKA.

• Sobota, 13. 10. in nedelja, 14. 10. ob 17.30, ameriški barvni film V VRTINCU.

• Torek, 16. 10. ob 17.30 in 19.30, ameriško-italijanski barvni vestern MALORI KOT SMRT.

• Sreda, 17. 10. in četrtek, 18. 10. ob 17.30 in 19.30, nemški barvni kriminalni film PAST ZA DVOJNEGA AGENTA.

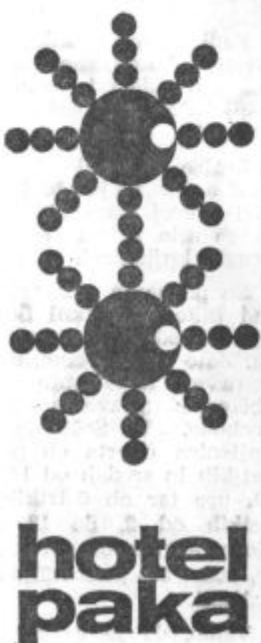
• Petek, 19. 10. ob 17.30, sobota, 20. 10. in nedelja 21. 10. ob 17.30 in 19.30, ameriški barvni vestern ČRNA KARAVANA.

KINGLEDALIŠČE VELENJE

• Ponedeljek, 15. 10. ob 19. uri, ameriški barvni film V VRTINCU.

OPOZORILO
OBISKOVALCEM!

Zaradi izredne dolžine filma V VRTINCU, so cene vstopnicam enkrat višje, kot običajno. Odmor med I. in II. delom bo trajal 10 minut.

Gostinsko podjetje PAKA Velenje

obvešča in priporoča

Obveščamo vas, da igra vsak dan v restavraciji »JEZERO« kvintet »OTO PESTNER« iz Celja.

VSAK TOREK JE RESTAVRACIJA

»JEZERO« ZAPRTA (1. 10. do 30. 4.).

VABIMO VAS, DA OBIŠČETE RESTAVRACIJO »JEZERO«, KI JE OGREVANA.

Vrtec še ni ogrevan

Poleg Najdihojce, Mojce in Kekca smo v Velenju dobili še en vrtec. Tako 160 mamamicam ne bo treba več razmišljati, kdo jim bo varoval otroke, medtem ko bodo na delu. Čeprav so vrtec odprli že pred tednom dni, pa otroci še niso v njem. Počakati bodo morali še mesec dni, da bodo v njega napeljali ogrevanje.

Ze ko so vrtec začeli graditi, je nastopilo vprašanje, kako bo objekt priključen na toplovodno omrežje. Ob začetku gradnje je bilo sicer izdano načelno soglasje, da bo vrtec lahko priključen na nov napajalni vod, ki naj bi potekal preko starega Velenja. Konec avgusta je bil narejen projekt za celotno toplovodno omrežje za območje, ki leži med staro NAMO, Jenkovo in Prešernovo cesto in starim Velenjem. Podjetje Toplovod pa izdelanega projekta ni moglo uresničiti, ker so našli na nerazumevanje nekaterih prebivalcev. V začetku septembra so se namreč sestali z lastniki zemljišč ter skušali dobiti dovoljenje, da bi tekel napajalni vod do nove varstvene ustanove prek njihovega zemljišča. Iz tega razgovora so odšli praznih rok, ker so nekateri zahtevali v zameno za uničeno zemljišče (?) priključek na toplovodno omrežje. Kot so povedali v podjetju Toplovod pa na takšno zamenjavo niso mogli pristati, ker neposreden priključek ni možen. Zato bi morali za nekaj hiš zgraditi novo toplotno postajo, kar pa ne

bi bila poceni investicija. Zaradi neizvedljivosti te različice, so se odločili za drugo, precej dražjo, ki bo potekala pretežno po zemljišču železniškega transportnega podjetja in družbenem zemljišču.

O problemu ogrevanja novega vrtca so razpravljali tudi predstavniki Toplovida (nosilec naložbe), SGP Vegrada (izvajalec del), RL Velenje, VVZ Velenje, TIS Velenje in občinske skupščine Velenje. Obvezali so se, da bodo storili vse, da bo vrtec sposoben za vselitev najpozneje do 5. novembra letos. Medtem so delavci Vegrada že začeli kopati kinete.

Pa še to: v podjetju Toplovod so nam povedali, da do dneva otvoritve sklad za negospodarske investicije še ni plačal prispevka za priključek vrtca na toplovodno omrežje, čeprav bi bil moral to storiti že ob pričetku gradnje. Zato tudi še niso izdali soglasja za priključek. Torej: četudi bi bil toplovod ob otvoritvi že zgrajen, novega objekta nanj ne bi smeli priključiti. Seveda, če bi upoštevali odlok.

Nadaljevali bomo z urami pravljic

Cetudi samo eno leto izkušenj pri organizaciji ur pravljic, ki smo jih za najmlajše organizirali v naši knjižnici, nas spodbuja k nadaljnemu delu. Uspehi so bili zelo dobri. Redni obiskovalci so bili srečni in zadovoljni ob dobro pripravljenih urah. Tudi mnogi starši so spoznali vrednost našega dela in zato redno pošiljali svoje otroke k prijetnim uram pravljic.

Zal nam je, da ne moremo zajeti vseh, ki bi se radi udeleževali ur pravljic. Lani smo

morali odkloniti skoraj vse tiste, ki so deležni varstva v vzgojnovarstvenih zavodih. Tudi za letos bomo morali omejiti njihov obisk.

Z urami pravljic bomo začeli prihodnji torek ob 16. uri. Ob torkih bodo ure pravljic za otroke od 5. do 7. leta starosti in ob sredah ob 16. uri za nižje razrede posebne osnovne šole.

Vabimo starše, da pripeljejo svoje otroke.

Kolektiv
Knjižnice Velenje

Herman razstavljal

Pred dnevi so zaprli v velenjski knjižnici razstavo portretnih plastik in grafičnih listov Antona Hermana iz Soštanja.

Mladi kipar je končal pedagoško akademijo, sedaj pa je slušatelj akademije za likovno umetnost v Ljubljani.

Predmet njegovega zanimanja je človek: človek — celota, človek — izsek, člo-

vek v takem ali drugačem položaju in razpoloženju. V svojih portretnih plastikah, ki so izrazito realistične — upodablja predvsem znane osebnosti. Občutljivosti in izraznosti za človekovo vsebino mu ne manjka. To prepričljivo dokazuje v plastični formi, manj v grafičnih listih.

Antonu Hermanu želimo še veliko uspehov in mnogo veselja pri ustvarjanju. Morda bo s svojim trdim delom izpopolnil vrste naših kiparjev z novo inoči pogleda na človeka.

Liza Podpečan-Kuhar

O USTAVNIH SPREMEMBAH

Na skupni razširjeni seji skupščin temeljne izobraževalne skupnosti, temeljne kulturne skupnosti in temeljne telesno-kulturne skupnosti Velenje, ki je bila 2. oktobra, so razpravljali o ustavnih spremembah, še posebej o samoupravnih interesnih skupnostih ter sklepali o predložitvi občinski statutarni komisiji.

Pobudo za sklic skupne seje je dal izvršni odbor TTKS Velenje, ker so ugotovili, da je področje interesnih dejavnosti tako zahtevno in pomembno glede na novo ustavo, da je treba to problematiko obravnavati specifično za vse delavce tega področja.

Vsi navzoči so soglasno podprli republiške in zvezne ustave, med razpravo pa je bilo izrečenih tudi nekaj pripomb. Poudarili so, da so na področju vzgoje in izobraževanja premalo poudarjeni nacionalni interes slovenskega šolstva ter vloga in pomen vzgojnovarstvenih zavodov. Prav tako so menili, da ni posebej poudarjeno varstvo otrok in svobodnih dejavnosti kot sestavna dela učno-vzgojnega procesa.

Slišati je bilo tudi, da je ustava pisana preveč v pravniskem jeziku, zato so posamezna področja za marsikaterega delavca nerazumljiva.

Po njihovem mnenju področje o telesni kulturi vse preveč govori o vrhunskem in tekmovalnem športu, premalo pa o množičnem in rekreaciji.

V zvezi z občinskim statutom so postavili zahtevo,

da mora biti skupek vseh zainteresiranih dejavnosti, temeljiti pa mora na ustavnih dopolnilih. Tudi 139. člen osnutka ustave SRS se mora dosledno izvajati ob upoštevanju enakopravnega delovanja in sodelovanja samoupravnih interesnih skupnosti z enotnim zborom skupščine občine.

Posebno pozornost so posvetili delegatskemu sistemu, ki naj zagotovi neposredno odločanje vseh delavcev v združenem delu: tistih ki sredstva ustvarjajo in dajejo za vzgojo, izobraževanje, kulturo, telesno kulturo idr. ter delavcev, ki v združenem delu trošijo ta sredstva za otroke starše in okolje. Se zlasti jih je zanimalo vprašanje, kako bodo delegati dosledno izpolnjevali svoje naloge. Naglasili so, da bi morale pri tem odigrati pomembno vlogo delavske univerze z izvedbo seminarjev z družbenopolitično vsebino.

Razširjene seje skupščin TIS, TKS in TTS Velenje se je udeležil tudi član koordinacijske komisije za javno razpravo o ustavnih spremembah in član izvršnega odbora republiške konference SZDL Lenart Setine.

V ŠOŠTANJU JE PREUREJENA KNJIŽNICA

Po preureditvi knjižnice v Velenju je kolektiv knjižnice pristopil k ureditvi knjižnega fonda tudi v knjižnici v Soštanju. Naša želja je, da si vsak obiskovalec lahko izbira knjige sam. Zaradi tega smo knjige razvrstili posebej za mladino in posebej za odrasle. Poleg tega so knjige razvrščene po zvrsteh, tako da je vsakemu obiskovalcu lahko izbrati knjige po želji.

Tudi knjižna zaloga se bogati. Kupujemo skoraj vsa nova dela in smo dosegli zalogo že preko 6.000 knjig.

Bralce bi radi obvestili tudi o tem, da je v tej knjižnici precej starejših knjig, ki so zelo iskane, a jih v drugih knjižnicah ni več.

Ne poznamo razloga, zakaj mnogi meščani Soštanja ne vedo, kje je knjižnica. Zato naj povemo, da je v prvem nadstropju stare občinske uprave na Trgu svobode. V Soštanju je knjižnica odprta ob ponedeljkih in sredah od 14. do 19. ure ter ob četrtkih in petkih od 8. do 13. ure. Ko bodo potrebe narekemale, bomo čas poslovanja podaljšali.

Vemo, da je v Soštanju mnogo ljudi — odraslih in mladine, ki radi segajo po lepi knjigi, zato vas vabimo, da se čim prej zglasite v vaši knjižnici in postanete njen redni obiskovalec.

Kolektiv knjižnice

Naše so

Ko so na enem izmed sestankov v Velenju iskali vzroke, zakaj še nima novi vrtec centralnega ogrevanja, so ugotovili, da je tudi brez imena.

Eden izmed udeležencev je predlagal, da bi se do takrat, ko ga bodo priključili na toplovodno omrežje, imenovali kar Pokraculja.

Na javni razpravi o izhodiščih srednjeročnega razvojnega načrta občine Velenje do leta 1980 v Škalah so tudi pouda-

rili, da ima ta kraj precej ravnega sveta, ki ga drugod v glavnem primanjkuje. Zaradi tega naj bi v Škalah pa tudi zaradi bližine Velenja razvijali VRTNARSTVO.

Ker je vasica Plešivec priljubljena izletniška točka in zgodovinsko pomemben kraj, bi zaradi teh značilnosti vas usmerili v razvoj turizma. »Zato dragi Skalčani,« je predlagal razlagalec izhodišč, »zavijajte rokave in pohitite z LOVSKIM turizmom. Pa se oglasi glas v dvorani: »Ja, potem bo pa vrt-

narstvo prav gotovo uspevalo!«

Andrejček se nikakor ni mogel sprijazniti s tem, da mora v šolo. Prvi dan je še nekako vzdržal, drugi dan pa mu je že postalo dolgčas. Zato je med poukom začel žvižgati. Kljub temu, da ga je tovarišica opozorila, da mora biti tiho med poukom, je čez nekaj minut žvižganje nadaljeval. Tovarišica ga je poslala domov.

Andrejček ves presrečen priteče domov in že na pragu kliče materi: — Mama, jutri bom spet žvižgal.

V mladinski knjigi v Velenju je bilo žrebanje nagradnih kuponov, ki so jih dobili starši, oziroma njihovi otroci ob nakupu letošnjih šolskih potrebščin. Prvo nagrado — pony kolo — je prejela dijakinja ravske pedagoške gimnazije Marija Cas. Poleg te so izžrebali še približno 200 drugih praktičnih nagrad.

Občina Velenje — Sklad za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč, razpisuje po 9., 10., 11. in 12. čl. Zakona o urejanju in oddajanju stavbnih zemljišč (Uradni list SRS št. 42-66 in 20/71) ter po 4., 5., 6., 7. in 8. čl. Zakona o urejanju in oddajanju stavbnih zemljišč (Skupščinski Saleški rudar št. 2/71, 4/71, 1/72 in 8/72)

JAVNI NATEČAJ

1. Za oddajo v uporabo stavbnega zemljišča za gradnjo 60-stanovanjskega bloka na zemljišču parc. št. 1823, 1824, 1833, 1834, 1836/1, 1825 k. o. Velenje, v skupni izmera cca 2980 m².
2. Za oddajo v uporabo stavbnega zemljišča za gradnjo 40-stanovanjskega bloka na zemljišču parc. št. 1826, 1823 in 1863/19 k. o. Velenje, v skupni izmeri cca 2300 m².
3. Z gradnjo obeh blokov je treba prirediti najkasneje v 6 mesecih, končana pa morata biti najkasneje v 2 letih po dodelitvi zemljišča, sicer investitor izgubi pravico uporabe na dodeljenem zemljišču.
4. Izključna cena za pravico uporabe zemljišča znaša 20 din po m². Skupni znesek za uporabo stavbnega zemljišča pod točko 1 znaša 59.600 din, za uporabo stavbnega zemljišča pod točko 2 znaša 46.200 din.
5. Prispevek za komunalno ureditev znaša po 33.000 din na stanovanje in sicer znaša za gradnjo 60-stanovanjskega bloka 1.980.000 din, za gradnjo 40-stanovanjskega bloka 1.120.000 din.
6. Znesek pod točko 4) tega razpisa je poravnati v roku 3 dni od dneva pravnomočnosti odločbe o dodelitvi zemljišča, zneska iz točke 5) pa takole: 35 % od skupnega zneska najkasneje do 20. 12. 1973, razlika pa najkasneje do 30. 6. 1974.
7. Varščina, ki jo mora poravnati ponudnik najmanj 1 dan pred odpiranjem ponudb, znaša 40.000 din za vsako stavbno zemljišče posebej, to je za oba bloka 80.000 din. Ponudnik se lahko udeleži javnega natečaja le, če predloži potrdilo o vplačilu varščine, ki jo je dolžan nakazati na Sklad za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč SO Velenje, št. računa 50740-632-28673 z oznako, da je depozit. Varščina zapade v korist Sklada, če ponudnik odstopi od ponudbe potem, ko je že uspel na natečaju. Udeležencu, ki na natečaju uspe, se varščina obračuna pri plačilu zneskov iz točke 4) tega razpisa, ostalim pa se vrne. Najboljši ponudnik je dolžan plačati tudi vse davščine, ki so v zvezi s prometom tega zemljišča zlasti eventualni davek na promet s kmet. zemljišč.
8. Komunalni strošek zajema celotno sekundarno komunalno opremo, razen toplovida, ki se zahteva v Velenju po urbanističnem načrtu.
9. Pismene ponudbe morajo vsebovati ponudnikov natančen naslov, rok za začetek in dokončanje gradbenih objektov, ponujeno ceno in način plačila, ponudnikov podpis ter priloženo potrdilo o plačilu varščine.
10. Ponudba mora prispeti v zaprti ovojnici najkasneje do vključno 29. 10. 1973 do 14. ure na naslov: SKLAD ZA UREJANJE IN ODDAJANJE STAVBNIH ZEMLJIŠČ SO VELENJE — z oznako: »JAVNI NATEČAJ — 2 STANOVANJSKA BLOKA«.
11. V primeru dveh enakih ponudb ima prednost tista, ki je prej prispela.
12. Odpiranje ponudb, kjer lahko prisostvujejo tudi ponudniki, bo v torek, dne 30. 10. 1973 ob 8. uri v pritličju soba št. 9 upravne zgradbe SO Velenje.
13. Stroški licitacijskega postopka znašajo 2.400 din.